

АРАЛСКО МОРЕ

све што треба да учиниш
(нпр. у животу)
јесте да научиш да уживаш,

рекао си ми то јосифе бродски
кроз уста сасушена
попут мора
са кога некада допираху
теретни бродови.

превише си стар да певаш у рок-бенду
осим тога
вода те још увек
не препознаје.

песници понекад заиста стигну
до венеције,
али тамо их не чека више сребрни метак,
вучјак на острву,

све је толико друкчије него у време
када смо сопственим рукама спирали со
са палубе.

твоја кожа је и моја кожа.
твоја глад је и моја глад.
обојица на обалу силазимо
неприпремљени.

пресецамо се под оштрим угловима
и ти ме подучаваш неудобности
као што се језик
подучава синтакси.

довиђења о јануар!
чујем те како вичеш

док лаганим кораком ишчезаваш
међу морнарима,
меланхолијом.

сећаш ли се
оног детета
које је личило на младића,
или младића
који је подсећао на девојку
када су их власници злостављали
пored границе.

светлост је у нама
била
непорецива.

да ли ћеш икада научити да читаш
рукопис иследника,
осиромашен дугим боравком
међу ниским ударцима
ради нечега што није ропство
а ни власт.

раднице,
када оболиш
свет се пред тобом измиче,
као да никада ниси спустио руку
на његову непробојност,
као да разум пориче
сопствене аксиоме:
да два тела у исто време
не могу настањивати
исти простор.

видео си уосталом како историја,
жила куцавица,
напушта градове
испресецане
новогодишњим декорацијама.

жваћемо ваздух
ти и ја
хранимо срце
као клатно спуштено у љуштури
идеализма.

стварност је сунђераста
и не треба претеривати са јаким речима
када је пучина посреди.